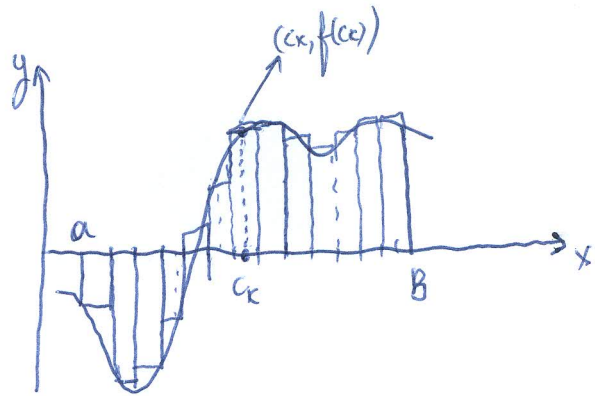
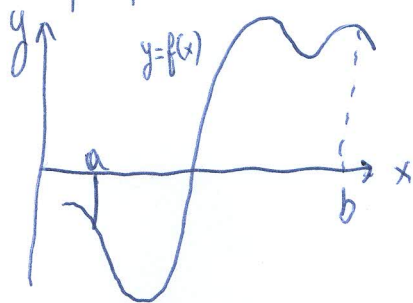

Άθροισμα Riemann

Έστω $f(x)$ συνεχής συνάρτηση ορισμένη στο $[a, b]$. Διαμερίζω το $[a, b]$ σε υποδιαστήματα επιλέγοντας $n-1$ σημεία, έστω x_1, x_2, \dots, x_{n-1} μεταξύ a και b με μοναδικό άθροισμό $a < x_1 < x_2 < \dots < x_{n-1} < b$

Θέω $a = x_0$ και $b = x_n$ Το σύνολο $P = \{x_0, x_1, x_2, \dots, x_n\}$ λέγεται διαμέριση του $[a, b]$

- Η διαμέριση P ορίζει n υλικιά υποδιαστήματα: $[x_0, x_1], [x_1, x_2], \dots, [x_{n-1}, x_n]$

- Το εύρος πλάτους k -οστού υποδιαστήματος είναι $\Delta x_k = x_k - x_{k-1}$

- Από κάθε υποδιάστημα επιλέγω έναν αριθμό: έστω ο c_k από το υποδιάστημα k .

- Σε κάθε " " ορθώνουμε ένα παραύψωτο ορθογώνιο που η μια βάση του βρίσκεται στον άξονα x και η άλλη περιέχει το σημείο $(c_k, f(c_k))$ της καμπύλης

- Σε κάθε υποδιάστημα, σχηματίζω το γινόμενο $f(c_k) \Delta x_k$.

- Θεωρώ το άθροισμα των γινόμενων $S_n = \sum_{k=1}^n f(c_k) \cdot \Delta x_k$

- Το άθροισμα αυτό που εξαρτάται από τη διαμέριση P και την επιλογή των αριθμών c_k είναι ένα άθροισμα Riemann της f στο $[a, b]$

- Καθώς αυξανόμενες τις διαμερίσεις του $[a, b]$, τα ορθογώνια που ορίζονται από αυτές θα προσεγγίζουν όλο και περισσότερο το χωρίο που περιγράφεται από τον x -άξονα και την καμπύλη της f .

- Αναμένουμε δηλ. τα άθροισματα Riemann θα συγκλίνουν σε μια ορισμένη τιμή.

